

TRUTINA HERMETIS.

HISTORIE.

Přestože je předmětem našeho zájmu stará metoda používaná k upřesnění času narození nazvaná Trutina Hermetis(TH), začneme pohled do historie horoskopem početí. Je to dáno tím, že TH vychází při svém postupu ze vztahu mezi horoskopem početí a horoskopem narození.

Otázka, který z horoskopů je důležitější byla předmětem diskuze v celé historii astrologie a trvá prakticky i když v omezené míře dodnes. Je pravděpodobné, že pro pochopení a výklad osudu člověka jsou oba horoskopy stejně důležité.

Ze svědectví Vitruviuse a Censoria se dovídáme, že první kdo používal horoskop početí byl žák známého astrologa Berosa, zakladatele astrologické školy na řeckém ostrově Kos, řecký astrolog Archinapolos(Achinopolos, Archinopolos) žijící v první polovině třetího století před naším letopočtem.

Existuje i zajímavý příklad zaznamenaný v babylonském klínopisném textu na který upozorňuje ve své knize Van der Waerden (1). Ten nachází v překladu textu publikovaném Kuglerem (Sternkunde,II.s.558) dva horoskopy z roku 258 BC. Jeden pro datum 17.3.258 BC a druhý pro 20.12.258 BC. Kugler upozorňuje, že tyto dvě data jsou od sebe vzdálena 279 dní. Můžeme, jak říká Van der Waerden, tedy předpokládat, že první se vztahuje k početí a druhý k narození dítěte. Zřejmě je, že horoskopu početí byla věnována velká pozornost.

Nejstarší literární odkaz na horoskop početí je z pera Petosirise jehož spis Astrologumena se zachoval pouze ve fragmentech. Byl napsán pravděpodobně 150 až 120 BC v Alexandrii. Jedná se tzv. Petosirisovo pravidlo. Odkazy na jeho práci nacházíme u Valense, Porphyria, Hephaistia a dalších astrologů helénské doby. Stále se však jedná o otázku využití horoskopu početí k analýze vlastností nativa. Stejně tak v následujícím období perské a arabské astrologie je věnována horoskopu početí značná pozornost.

Podrobnější popis metody jeho výpočtu nacházíme poprvé v díle řeckého astrologa Valense. Ten v prvním dílu Antologie (2) popisuje podrobně postup a v šestém a devátém připojuje zajímavá konstatování. Zejména krátká kapitola 14. v 9 dílu, která se nazývá „ Početí a jeho vztah k tématu délky života „ obsahuje zajímavou formulaci:

Musí být použit postup, který jsme si vysvětlili již dříve v pojednání o početí (VI.k.9): pokládejte stupeň postavení Luny porodu ascendentem početí a ascendent porodu pozicí Luny početí. Určete délku koncepce ve dnech a počítejte s ohledem na nov a úplňk a zbývajících fáze. Podle této metody, ascendent porodu bude souhlasit.

Zde se nám objevuje formulace, která je základem TH ovšem bez odkazu na tuto metodu. Zajímavá poznámka k otázce fáze je spojena s výkladem početí v 6 díle kapitole 9, která je však značně nejasná a zdá se být poškozená.

Zajímavé je mínění Ptolemaia vztahující se k problému horoskopu početí a narození. Ve svém díle Tetrabiblos, třetí knize(3) říká:

Poněvadž chronologickým počátkem lidských nativit je přirozeně okamžik početí, případně okamžik narození, tehdy když dobu početí známe buď náhodou nebo pozorováním je vhodnější řídit se jím při určování zvláštní povahy těla a duše a prověřovat přitom účinnou sílu konfigurace hvězd v této době. Semení se totiž na počátku předávají z okolí jednou provždy určité kvality a i když se tyto mohou během příštího růstu těla měnit, protože se přitom přirozeným procesem míchají samy se sebou, přece jen zůstane velmi blízké typu

s původní kvalitou. Není-li však doba početí známa, což je obvyklý případ, musíme se řídit počátečním bodem okamžiku narození a jemu věnovat svou pozornost, protože má také velký význam a za tím prvním zůstává pozadu pouze v tom ohledu, že pomocí prvního lze mít předběžné znalosti také o událostech, které předcházejí narození. Kdybychom totiž měli jeden nazvat „zdrojem“ a ten druhý „počátkem“, je jeho význam v čase skutečně druhotný, avšak jeho možnosti jsou stejné nebo dokonce lepší a měli bychom ten první nazvat vhodně stvořením lidského sémě a ten druhý stvořením člověka. Dítě a jeho tělesná schránka totiž při narození získávají hodně dalších rysů, které předtím, když bylo v děloze, nemělo, včetně takových, které patří k samotné lidské povaze; a i když se zdá, že okolí v době narození nepřispívá k jeho kvalitě, působí přinejmenším to, že dítě vstupuje do světa za příslušného uspořádání nebes, protože příroda, jakmile je dítě perfektně zformované, dává impuls k jeho narození při konfiguraci, která je podobná té, která v první řadě ovládala formování dítěte. Podle toho lze docela dobře věřit, že poloha hvězd v době narození je významná pro věci tohoto druhu, avšak ne z toho důvodu, že je příčinná v plném smyslu, ale proto, že je nezbytná a má od přírody potenciálně velmi podobnou příčinnou sílu...

Nejprve tedy pohovoříme ve správném pořadí o obecných záležitostech, které uvažujeme prostřednictvím doby narození, kterou bereme za počáteční bod, protože to poskytuje, jak jsme si řekli, vysvětlení všech přírodních událostí, avšak chce-li si někdo přidělovat další starosti, pomohou ze stejných důvodů také vlastnosti, které spadají do doby početí, ke zjištění typických kvalit, které se týkají přímo té kombinace.

Vrátíme se k Petosirisovu pravidlu. K této metodě nacházíme odkazy u Porphyria(4), Hephaistia(5)(6), Procla(6) a posléze byzantského astrologa X.století Demofila(7).

Porphyrius říká:

Petosiris ale říká, že místo kde se Luna nacházela při početí je stejné jako místo ascendentu narození nebo jemu protipoložené. Ale tam kde byla Luna postavena při narození bylo stejné místo ascendentu početí.

Zde se objevuje poprvé doplnění o descendent, ale pouze v první části pravidla. Zřejmě později byla v analogii doplněna i druhá část pro ascendent početí v opozici k Luně narození (viz Demofilos). Podobně zní Petosirisovo pravidlo u Hephaistia. Jediný rozdíl je v tom, že jsou obě části prohozeny.

Pouze Valens a Hephaistio se zabývají Petosirisovým pravidlem ve větší míře, pokouší se ho vysvětlit. **Za základní považují první část pravidla, to znamená fungování rovnice:**

Luna početí = ascendent narození. V závislosti na trvání těhotenství dělají postavení Luny závislé na ascendentu narození. Průměrná délka těhotenství nastává když je Luna na ascendentu narození. pokud je Luna v horní polokouli dochází ke zkrácení doby těhotenství, v dolní polokouli k jeho prodloužení. Druhá část Petosirisova pravidla, kterou je rovnice ascendent početí = Luna narození se zdá být založena pouze na analogii.

Většina astrologů však vycházela z 51. aforizmu Centiloquima Ptolemaia. Později rozbor tohoto díla ukázal, že autorem Centiloquima nebyl Ptolemaios, ale pravděpodobně arabský astrolog X.století Džafar Achmed Ibn Jusuf (835-912)(7).

Původní latinská verze říká:

Locus lunae in nativitate est ipse gradus ascendens in circulo; hora casus spermatis in matricem. Est locus lunae hora casus spermatis; est gradus ascendens hora nativitatis.

Poloha Luny v nativitě je stupněm ascendentu v čase ejakulace sperma do lůna.

Poloha Luny v čase ejakulace sperma je stupněm ascendentu v čase narození.

Obdobně zní i text v řecké variantě.

Za moment početí je tedy považována ejakulace sperma do lůna. Toto pojetí vycházelo z tehdejších představ o časovém okamžiku kdy začíná vznik dítěte. Středověký astrolog a tím méně starověký nebyl schopen určit kdy skutečně k početí došlo, což kromě umělého oplodnění neumíme dodnes. Proto jsou odkazy na chvíli oplodnění nebo pohlavního styku. Pro jednoduchost budeme používat termín početí.

Podle Demofila bylo Petosirisovo pravidlo definováno jinak. Práví, že místo kde se Luna nachází při početí je místem ascendentu narození nebo jemu protipoložené(Dsc), místo ascendentu narození je místem Luny početí nebo jemu protipoložené.

To znamená, že máme již dříve zmíněnou variantu rozšířenou o descendent. Tato varianta představuje první pravidlo nejčastěji uváděné současné verze TH:

Pravidlo 1:

a) Poloha Luny početí se rovná poloze ascendentu(Dsc) narození.

b) Poloha Luny narození se rovná poloze ascendentu(Dsc) početí.

Metoda stanovení horoskopu početí podle Valense toto rozšíření nemá. Valens používá postup, který později rozvíjejí arabští astrologové, to znamená stejnou formulaci jako je u 51. aforismu s tím rozdílem, že uvažuje postavení Luny nad a pod horizontem. Podle toho bude těhotenství kratší nebo delší než střední hodnota (u Valense 273 dní).

Pokud se Luna nachází pod horizontem bude těhotenství delší, jestli je nad horizontem kratší. Rozmezí je +- 15 dní tedy mezi 258 až 288 dny.

Tím se dostáváme ke druhému pravidlu TH:

Pravidlo 2:

a) Luna nativity je nad horizontem, těhotenství bylo kratší než 273 dny.

b) Luna nativity je pod horizontem, těhotenství bylo delší než 273 dny.

Nejucelenější postup stanovení horoskopu početí nám však poskytuje anonymní text zahrnutý do byzantského kodexu z XIV. století, který byl přivezen z Konstantinopole v době Florentské unie(8). Jeho vznik je podle slohu, který odpovídá pozdnímu řeckému období datován do 6 století. Je tedy někde mezi Valensem a Džafarem.. Tato varianta zahrnuje nejen pravidla Petosirise, ale i v helénské době používanou hodnotu sect. Rozlišují se čtyři varianty, dvě pro denní a dvě pro noční zrození.

1) Denní narození, Slunce nad horizontem a Luna nad horizontem.

2) Denní narození, Slunce nad horizontem a Luna pod horizontem.

3) Noční narození, Slunce pod horizontem a Luna nad horizontem.

4) Noční narození, Slunce pod horizontem a Luna pod horizontem.

V závislosti na patričné variantě se vybíralo prodloužení nebo zkrácení doby těhotenství a bod odečtu, střední délka se stavěla buď na Asc nebo Dsc.

1) 273 Luna Slunce 258
Asc-----Dsc

2) 273 Slunce 288
Asc-----Dsc
Luna

3) 288 Luna 273
Asc-----Dsc
Slunce

4) 258 273
Asc-----Dsc
Luna Slunce

Tento postup představuje nejrozvinutější a neúplnější metodiku, která se nám dochovala z minulosti. Již na první pohled je vidět, že výsledky jsou odlišné od pravidla 2. Pokud jsou Slunce a Luna ve stejné polokouli je těhotenství kratší než 273 dnů, pokud v rozdílné pak delší. Pravidlo 2 je dodrženo pouze v prvních dvou případech.

Perští a arabští astrologové ranějšího období jako Abu Bakr, Al-Biruni, Albumasar, udržují tradici a neuvažují o možnosti použití uvedených pravidel k upřesnění času narození.

Vrátíme se znovu k tématu horoskopu početí.

Například perský myslitel, básník a astrolog Kajkát'ús (1021-1099) říká svému synovi ve svém díle Kniha rad(9):

Co se týče horoskopu narození, tak jsem slyšel od mého učitele, že datum narození člověka není to když se oddělil od své matky, ale hlavní je horoskop početí, moment průniku semene, tento horoskop, kdy semeno muže padá do lůna ženy a jím přijato, toto je základní horoskop. Dobro a zlo, všechno je s ním svázáno. A hodina, kdy se oddělí od své matky, tento horoskop nazývají velkým přechodem a přechod z roku na rok, když se děje, ten nazývají středním přechodem (solární revoluce) a přechod z měsíce na měsíc malým přechodem (lunární revoluce). S člověkem se stane to co bylo v horoskopu početí...

Když se vrátíme ke stanovisku Ptolemaia on vlastně říká, že početí je základem temperamentu. V souhlasu s tradičními představami není početí počátkem lidské existence, protože duše vstupuje do těla pouze v době narození. To co se nachází v děloze matky ještě není člověk v plném smyslu slova, ale pouze fyzické tělo složené z elementů – prakvalit. Z tohoto pohledu se potom horoskop početí jeví velmi důležitý pro posouzení temperamentu člověka, ale také vzhledem k provázanosti na stavbu fyzického těla i pro posouzení zdraví a celkové, dá se říci, genetické vybavenosti těla. Samozřejmě má velkou vypovídající hodnotu i pro celé období těhotenství a zdá se, že celého jeho života. Můžeme sledovat v podstatě čtyři názory astrologů na horoskop početí. První skupina jeho použití odmítá. Druhá konstatuje, že popisuje pouze období těhotenství. Třetí říká, že popisuje nejen období těhotenství, ale také základní vlastnosti (temperament) člověka a jeho genetickou (karmickou) výbavu. Poslední skupina považuje horoskop početí za základní horoskop popisující matrici osudu člověka.

V knize perského astrologa Abu Bakra z IX.století „Kniha narození,, (Kitab al-Mawlid)(10) je popsána nejen TH, ale v návaznosti na ni také průběh života a vývoje plodu v děloze z astrologického hlediska.

Abu Bakr říká:

O erupci semene do dělohy.

Řečeno starými mudrci, kteří byli velmi inteligentní a prokázali významy hvězd, že početí je podobné ve významu všem dalším událostem života zrozeného a je spojeno s ascendentem když narozený vychází z lůna matky...

Proto je rozumné zjistit den a hodinu erupce semene do dělohy, stejně jako vhodné postavení planet, protože tento okamžik slouží jako základ pro celý zbytek života. Každý, kdo to opomíjí může být klamán.

Abu Bakr popisuje postoje a schopnosti budoucího člověka na základě konstelací planet v pořadí jejich vládnutí v jednotlivých měsících těhotenství. Pořadí je následující: Saturn, Jupiter, Mars, Slunce, Venuše, Merkur, Luna, Saturn, Jupiter, Mars a Slunce. Ve stručnější formě lze najít popis i u Kushyara(11) nebo Ibn Ezry(12).

Obecně se tehdejší astrologové shodují, že první měsíc těhotenství je ovládán Saturnem, který zmrazí semeno, koaguluje ho a vysušuje. Pokud je Saturn dobře umístěn je početí perfektní. Kushyar říká, že pokud je na ascendentu nebo je velmi silný v hodnostech, člověk bude vážný, přemýšlivý a upřímný v lásce.

Druhý měsíc je ovládán Jupiterem, který pohybuje semenem, aby bylo měkké a jeho vítr pohání přírodní teplo, žena pocítuje pohybem způsobeným Jupiterem silné žaludeční nevolnosti. Silný Jupiter na ascendentu znamená vznešeného, vynikajícího a učeného člověka. Třetí měsíc je pod vládou Marsu, který redukuje matérii, dává tvar krvi a vyčerpá vítr z Jupitera., žaludeční nevolnosti přestávají. Je-li Mars dobře postavený bude krev nenarozeného dítěte čistá, pokud ne, naopak. Silný Mars na ascendentu znamená člověka odvážného, silného, statečného a bezohledného.

Čtvrtý měsíc ovládá Slunce, které vysušuje nadbytečnou vlhkost, přizpůsobuje teplotu a tvoří hlavní části těla. Tento měsíc Slunce dává plodu rozumovou duši. Pokud Slunce stoupá k zenitu a je silné v hodnostech dává krásu tváře a narozený bude mít velkou sílu. Kushyar dodává, že bude autoritativní, zběhlý v administrativě a ve vládních záležitostech.

Pátý měsíc pod vládou Venuše zdokonaluje tělo a objeví se vlasy. Pokud je planeta v dobrém postavení bude narozený hezký, roztomilý, plný něhy, plné tváře a těla. Pokud má špatnou dispozici nebo je v domě Saturnu, bude narozený ošklivý a deformovaný.

V šestém měsíci vládne Merkur vládce rozumu a výživy. Dítě se hodně pohybuje, kope nohama a rukama a začne chtít jít ven na světlo. S dobrou dispozicí bude člověk výmluvný a bude mít skvělé logické myšlení. Při špatné dispozici tomu bude naopak.

V sedmém měsíci vládne Luna. Ona posílí každý orgán, dítě je silné. Takže jestliže dítě vychází v tento měsíc, mělo by žít, protože Luna ovládá život. Kushyar říká, že silná Luna na ascendentu znamená, že člověk bude zběhlý v zemědělství, v záležitostech týkajících se půdy a vody.

V osmém měsíci vládne Saturn podruhé. Ten v souhlasu se svou povahou ochlazuje a dělá plod více robustní a zpomaluje jeho pohyb dolů. Proto pokud se někdo narodí v tomto měsíci bude chladný a suchý, ale přiměřeně vhodný pro život. Avšak může umřít ihned nebo během několika měsíců.

V devátém měsíci vládne opět Jupiter. To je měsíc narození, což je velmi blízké k přírodě Jupiteru, který je spoluvládcem samotného života.

Jestli se porod zdrží do desátého měsíce kde vládne opět Mars, potom protože příroda Marsu označuje hodně pohybu dostane se z břicha ven, až na to, že ti kdo jsou narozeni v tomto měsíci budou žít jen krátkou dobu.

Kdo je narozený v jedenáctém měsíci pod vládou Slunce bude žít delší dobu.
Abu Bakr dále říká:

Dále pochop, že pokud se někdo narodí v měsících pod vládou Saturnu, Marsu, Slunce nebo Merkura, rychle zemře nebo se narodí mrtvý. Proto jsou tyto čtyři planety považovány za nešťastné. Proto je řízení procesu života vlastností Jupiteru, Venuše a Merkura.

Zajímavé je i konstatování Ibn Ezry založené zřejmě na osobním pozorování, který říká:

Všechno co jsme si řekli platí pro narozené v blízkosti devíti měsíců těhotenství, což je většina lidí. Ale jsou tam i časy, kdy se dítě narodí v sedmém měsíci a také v jedenáctém měsíci a proto Vám uvedu opravy.

Podívejte se zda je čas blízko vypočtenému datu pro narození a zda Venuše nebo Merkur, které dráhou vnitřních planet a jejich povahou jsou blízké Luně, vstupují na místo kde má být Luna v okamžiku narození a zda Venuše nebo Merkur vládnou tomuto místu. Pak se podívejte na okamžik kdy je Luna v kvadratuře s uvedenou planetou ve výše zmíněném stupni. Pokud ano, pak dítě vyjde o sedm dnů dříve, než je řádné období, protože Venuše a Merkur jsou rychlé a proto se mohou chovat jako Luna na rozdíl od ostatních planet. Jestliže se dráha Venuše nebo Merkura nalézá v tomto stupni, ale nevládnou v tomto stupni, pak i v případě kvadratury Luny dítě nevyjde ven dokud Luna nedosáhne stupeň dokončení přiděleného termínu.

Druhá korekce: Podívejte se zda Mars vstoupí na místo Luny v okamžiku ejakulace a Mars je v jeho bydlišti nebo oslavení a čas je menší o sedm dnů než konečný termín a Luna bude aspektovat Mars. Pokud ano, dítě vyjde ven před termínem.

Podle tohoto Ibn Ezrova vyjádření je zřejmé, že pracoval s horoskopy početí a snažil se předpovídat narození.

Ještě ve 12 století astrolog Michael Scott uvádí, že horoskop početí je velmi důležitý nejen pro studium prenatálního období, ale také pro určení celého života člověka. Vycházeje z tohoto stanoviska udává jednoduchou odpověď na otázku: proč jsou odlišní lidé, kteří se narodili ve stejnou dobu? Protože doba početí nebyla stejná.

Většina helénských a pozdějších perských, arabských a středověkých astrologů se shodovala na tom, že se dítě může narodit pouze v 7, 8, 9 a 10 měsíci těhotenství. Pouze Haly Aberudian hovoří i o možnosti narození v 11 měsíci v souladu s Aristotelem. V této doktríně zaujímal při narození dítěte důležité místo i Slunce. Pokud vezmeme, že se Slunce nachází při početí v některém znamení, tak se po 7 měsících octne v opozici proti tomuto místu. Dítě se narodí, ale budou potíže. V 9 měsíci je Slunce v trigonu ke svému počátečnímu postavení, to je optimální stav a normální porod. V 10 měsíci se dostane do kvadratury, dítě se narodí, ale podmínky nejsou optimální, bude mít potíže. V 11 měsíci se nachází Slunce v sextilu. Haly říká, že toto postavení odpovídá 10 měsíci vzhledem k tomu, že sextil je slabý aspekt, to znamená, že budou potíže. Zbývá nám 8 měsíců těhotenství. V tomto případě se Slunce nachází ve kvinkunxu tedy podle starých astrologů ve znameních která se nevidí. Pro ně to znamenalo, že se dítě narodí mrtvé nebo bude žít pouze krátce. Haly však dělá výjimku. Ta nastává v případě, že znamení ve kterém se Slunce nachází má stejnou sílu jako znamení ve kterém je Slunce při početí. Znamení se stejnou silou jsou znamení, která jsou symetrická podle bodů rovnodennosti nebo slunovratu. Jsou to tedy dvojítá (pohyblivá) znamení: Blíženci, Panna, Střelec a Ryby.

Co nám z toho vyplývá? Zajímavá skutečnost, že pokud toto platí je vhodné naplánovat početí na měsíce kdy Slunce prochází dvojími znameními. V tom případě by nehrozilo při 8 měsíčním těhotenství takové nebezpečí.

Přidáme-li k tomu analýzu Abu Bakra a konstatování Ibn Ezry nemusíme být daleko od úvahy, kterou vyslovil Robert Zoller(7):

...od starověkého a středověkého astrologa se očekávalo, že bude schopný zařídit věci tak, že se narodí dítě požadovaného pohlaví a navíc, jestliže věříme v texty, že on či ona se narodí ve vhodné době...

Jestliže naši předci ve skutečnosti měli astrologické prostředky určující příznivé narození byli by ve skutečnosti daleko před námi v lékařské technice, protože taková metoda by byla zcela bez škodlivých vedlejších účinků, které jsou vždy přítomny, do určité míry, kdy je do těla zasahováno s pomocí hormonů, drog a operace. Metoda by byla zcela přírodní zahrnující pouze stanovení vhodné doby pro soulož. Na druhé straně, by taková metoda, praktikovaná astrologem pro urozeného nebo bohatého klienta nikdy nebyla komerčně k dispozici obyčejným lidem. Byla by k dispozici výhradně pro aristokracii. Nicméně, je to právě tato skupina, nejbohatší privilegovaná třída Evropy a Středního východu, která byla zodpovědná za tvoření významných rozhodnutí ovlivňujících celou společnost. Jestliže by bylo prokázáno, že taková metoda byla široce užívána a účinná, vedlo by to nutně k přepisu historie Evropy, Asie a Středního východu, protože pokud by se tyto předpoklady ukázaly být pravdivé, významné množství potomků vlivných a renomovaných domů, princů, papežů, bankéřů, vojenských osobností, případně i filozofové a teologové mohli by být produkováni těmito prostředky. Za těchto okolností by se naše představy o tom, jak se věci děly, musely být přehodnoceny....

Je to sice pouhá spekulace, ale musíme si uvědomit, že skutečný postup byl velmi utajován a to co se nám doneslo z minulosti jsou pouze fragmenty těchto metod.

DÉLKA TĚHOTENSTVÍ.

Starí astrologové se pokoušeli vyřešit i otázku jak dlouho těhotenství trvalo, když znali pouze přibližný čas narození a neznali alespoň přibližný čas početí. Je zřejmé, že šlo spíše o teoretické konstrukce, ale je zajímavé jejich ověření na skutečných příkladech a stanovit jejich skutečné vypovídající schopnosti.

Metoda Vettia Valense.

Je popsána v I. díle jeho antologie. Valens říká, že se pokusí objasnit starobylý způsob. Základem je vztah mezi polohou tří Lun: Luny narození, Luny jeden rok před narozením a Luny jeden rok po narození. Roky se počítají ze sluneční revoluce, tedy polohy Luny při přesném návratu Slunce do polohy při narození. V závislosti na tom jak jsou tyto tři Luny ve vzájemném vztahu je dána délka těhotenství a případně jeho výsledek. Vývoj plodu je ideální když jsou všechny tři Luny ve stejné triplicitě, dítě se narodí v 9 měsíci. Je zřejmé, že vztah mezi Lunami by měl být chápán jako vztah mezi znameními a ne jako aspekt měřený ve stupních. Tuto metodu dále rozvíjí ve XII. století lékař a astronom Ibn al Kammad(8). Z těchto dvou prací vychází zhruba toto schéma:

A) Devítiměsíční těhotenství:

1) Ideální těhotenství nastane, jak bylo řečeno, když jsou všechny tři Luny v triplicitě, to znamená v trigonálním vztahu. Doba těhotenství je 273 dnů (podle Kammada 10 lunárních revolucí)

2) Pokud jsou Luna před a po narození ve znameních v kvadratuře k Luně narození pak jsou vzhledem k ní v menší vzdálenosti což se odráží v kratší době těhotenství 258 dnů (Kammad 9,5 lun.rev.).

3) Když je Luna před v trigonálním znamení a Luna po narození v kvadrurním znamení vůči Luně narození jde o těhotenství v délce 269 dnů (Kammad 10 lun.rev. – 3dny).

4) V opačném případě kdy je Luna před v kvadrurním znamení a Luna po v trigonálním znamení vůči Luně narození tak jde rovně o 269 dnů těhotenství (Kammad 9 lun.rev + 6 dní).

B) Osmiměsíční těhotenství:

1) Luna před v kvadrurním znamení a Luna po ve znamení, která se nevidí vůči Luně narození. V tomto případě se narodí mrtvé dítě.

2) Luna před v trigonálním znamení a Luna po ve znamení, která se nevidí vůči Luně narození. Dítě se narodí živé, ale umírá brzy po porodu.

3) Luna před i po se nachází ve znameních, která se nevidí se znamením ve kterém je Luna při narození. plod zemře v matčině děloze a ohrožuje její život.

C) Sedmiměsíční těhotenství:

Sedmiměsíční těhotenství je indikováno, když jsou obě Luny před a po narození v opozičních znameních vůči Luně narození nebo Luna před je v opozičním znamení zatímco Luna po narození je v trigonálním nebo kvadrurním znamení vůči Luně narození. Tato situace nemůže prakticky vzhledem k rychlosti pohybu Luny nastat. Maximálně dosažitelná hodnota odchylky je kolem 145° to znamená polohu ve znameních která se nevidí. Zřejmě se zde projevuje předcházející teorie hovořící o postavení mezi Sluncem početi a sluncem narození, které jsou při sedmiměsíčním těhotenství v opozičních znameních.

Z uvedeného lze učinit závěr, že při devítiměsíčním těhotenství inklinují cykly Slunce a Luny k poměru vyjádřeném harmonickým trinem.

Praxe nám ukazuje, že důležitější pro vyhodnocení je postavení Luny rok před narozením.

Pokud se Luna nachází ve znameních která se nevidí je velká pravděpodobnost komplikovaného porodu, problémů po narození nebo v raném mládí, případně smrt dítěte.

Existuje i úvaha o možném doplnění výše uvedených konstelací o chybějící varianty. Potom dostaneme následující možnosti:

Aspekt Luna rok před – Luna natální - Luna rok po těhotenství

trigon	trigon	9	nejlepší
kvadratura	kvadratura	9	kratší
trigon	kvadratura	9	trochu delší
kvadratura	trigon	9	trochu delší
kvadratura	kvinkunx	8	nepřežije
kvinkunx	kvadratura	8	nepřežije
trigon	kvinkunx	8	nežije dlouho(do 4 let)
kvinkunx	trigon	?	neuveden (zřejmě jako výše)
kvinkunx	kvinkunx	8	umírá v děloze
opozice	opozice	7	
opozice	trigon	7	
opozice	kvadratura	7	

Samozřejmě, že varianty zahrnující opozici by šli ještě doplnit, ale vzhledem výše uvedeným skutečnostem.

Metoda Abu Bakra.

Zdá se, že Abu Bakr zjednodušil a upravil metodu kterou popisuje Valens. V uvedené knize „Kniha narození „(10) říká:

Na základě pohybu Luny v době narození určí její polohu. Potom určí její polohu přesně jeden rok po narození a totéž udělej pro čas, který se rovná roku před narozením. Až budeš hotov s těmito výpočty zvaž tři získaná místa. Pokud se všechna tato místa nachází v trigonu pak zůstal plod v děloze devět měsíců a v tomto případě narozený přežívá z Boží milosti. Pokud tento aspekt není, narozený pobýval v lůně po dobu blízkou osmi měsícům. Když dvě ze získaných míst jsou v tomto aspektu, termín pobytu v lůně se blíží sedmi měsícům.

Metoda Hephaistia a Procla(6).

Oba nám předkládají dvě metody, které podle korespondence mezi nimi naznačují společný zdroj. Jedna je označována jako matematická, druhá jako geometrická.

A) Matematická metoda:

Vycházíme z data početí a jemu poslednímu předcházejícímu novoluní. Spočítáme vzdálenost mezi Lunou početí a Lunou novoluní. Tuto vzdálenost zvýšíme o $\frac{1}{3}$ a odečteme z Luny novoluní. Potom zjistíme polohu Luna novoluní, které nastalo po početí. Pokud je výsledek předchozího výpočtu větší jde o nedonošené sedmiměsíční dítě. V případě, že je menší jde o devítiměsíční dítě (Prakticky to znamená, že devítiměsíční děti se rodí v prvních třech fázích Luny novoluní a během poslední fáze ubývajících Luny se rodí sedmiměsíční děti).

B) Geometrická metoda:

Vychází z tak zvaného Egyptského nebo také Pythagorova trojúhelníku. Pod tímto názvem se skrývá pravoúhlý trojúhelník sestavený z nejmenších čísel ze kterých lze tento trojúhelník sestavit: 3, 4 a 5. U Řeků byla lichá čísla mužská a sudá ženská. Protože dítě může vzniknout pouze spojením dvou protikladů mužského a ženského principu, vychází nám životaschopné pouze dvojice $3 + 4 = 7$ a $4 + 5 = 9$. Tedy těhotenství jehož délka je 7 nebo 9 měsíců. Poslední součet $3 + 5 = 8$ měsíců říká, že dítě nebude žít. Samozřejmě musíme brát tyto úvahy v kontextu doby kdy vznikaly.

Pokud tento trojúhelník chceme převést do Zodiaku je zřejmé, že již nepůjde o pravoúhlý trojúhelník. Převod se děje jednoduchým způsobem. Každé znamení má 30° takže $3 \times 30^\circ = 90^\circ$, $4 \times 30^\circ = 120^\circ$ a $5 \times 30^\circ = 150^\circ$. Celkový součet nám dává 360° plného Zodiaku.

Podle Hephaistia existují dvě varianty.

1) První vychází z ascendentu novolunní které předcházelo početí. Trojúhelník tvoříme tak, že od ascendentu postupujeme 150° ve směru hodinových ručiček, potom následuje 120° a nakonec dokončíme kruh 90° . Potom se díváme na kterou stranu nám padá ascendent novoluní před dnem narození. Pokud je to:

- a) přepona (150°) = 9 měsíční těhotenství
- b) delší odvěsna (120°) = 7 měsíční těhotenství
- c) kratší odvěsna (90°) = 8 měsíční těhotenství.

2) Druhá varianta používá stejný trojúhelník, ale určující body jsou dva. Prvním je ascendent novoluní před narozením a druhý ascendent novoluní před početím. Potom platí:

- a) První na přeponě (150°), druhý na delší odvěsně (120°) = 9 měsíční těhotenství
- b) První na delší odvěsně (120°), druhý na kratší odvěsně (90°) = 7 měsíční těhotenství
- c) První na přeponě (150°), druhý na kratší odvěsně (90°) = 8 měsíční těhotenství.

Na rozdíl od Hephaistia vytváří Proclus trojúhelník obráceně. Začíná 90° , potom pokračuje 120° a končí 150° . Dále již pokračuje stejným způsobem se stejnými závěry jako Hephaistio. Vidíme, že druhá varianta je v souladu s teorií mužských a ženských čísel, protože pokud vezmeme počet znamení:

- a) $5 + 4 = 9$
- b) $4 + 3 = 7$
- c) $5 + 3 = 8$

Jak už bylo řečeno 8 měsíční těhotenství bylo považováno za velmi problematické a jak uvádí Procl v tomto případě se rodí děti neschopné přijímat potravu, brzy umírající nebo přímo mrtvé. V současné době můžeme do této kategorie zahrnout komplikované porody, kdy dítěti hrozí smrt nebo deformace nebo je mu způsobována velká bolest, je oživováno atp.

Metoda Rhetoria(6).

Rhetorius používá ke konstrukci trojúhelníku ascendent narození a postupuje stejně jako Hephaistio ve směru hodinových ručiček, to znamená 150° , 120° a 90° . Na rozdíl od dvou předchozích autorů Rhetorius používá jako vztažné body polohu Luny v novoluní před narozením a polohu ascendentu novoluní před narozením. Dochází k těmto závěrům:

9 měsíční těhotenství je indikováno pokud:

- a) oba body jsou na přeponě (150°)
- b) první je na přeponě (150°), druhý na delší odvěsně (120°)

7 měsíční těhotenství:

- a) oba body jsou na delší odvěsně (120°)
- b) první je na delší odvěsně (120°), druhý na kratší odvěsně (90°)

8 měsíční těhotenství

- a) oba body jsou na kratší odvěsně (90°)
- b) první bod je na kratší odvěsně (90°), druhý na přeponě (150°).

Vzhledem ke výchozímu bodu konstrukce trojúhelníku a vztažným bodům nám vychází dělení předchozích metod do dvou skupin.

Valens, Abu Bakr a Rhetorius se snaží zjistit ze známého data narození průběh těhotenství. Oproti tomu Hephaistio a Procl musí znát délku těhotenství nebo ji spočítat pomocí TH. To nám nedává příliš smysl.

Pokud však uvážíme, že se mohli snažit najít vhodnou dobu početí a narození, potom uvedené metody mohly být kontrolním mechanismem správné volby.

Současní italští astrologové například Giuseppe Bezza, Mario Constantino(8) používají ke konstrukci základního trojúhelníku polohu Asc, IC a hrotu VIII domu v systému Placida. I tuto variantu lze uvážit i když v základní literatuře jsem k ní adekvátní odkaz nenašel.

Z toho co jsem uvedl vychází, že základní význam horoskopu početí byl v jiné rovině než je vykládán v pozdějším středověkém a dnešním podání jako metoda sloužící pro upřesnění času narození. Otázkou je, kdy došlo k tomuto zvratu. Zdá se, že první kdo uvedl název podobný TH byl Ibn Ezra, který napsal : Je to Animodar Enocha. Enoch je hebrejský výraz pro jméno Hermes. Samo slovo Trutina odpovídá v latině významu vyvážit, balance. O něco dřív pod názvem Namudar početí ho již jako rektifikační metodu uvádí Kushyar Ibn Labban. Zřejmě někdy v této době začíná využití TH k upřesnění času narození.

Přechod na toto vnímání potom pokračuje zejména ve středověku a následně až v průběhu 19 a 20 století kdy dochází k renesanci této metody a mnoho astrologů zvučných jmen se snaží o její upřesnění a ověření funkčnosti jako metody sloužící k rektifikaci času narození.

Mohu jmenovat například jména Sepharial, Bailey, Chiva, Schwickert, Jayne, Jondro, Maar a mnohá další. Existuje řada modifikací a postupů, stejně jako řada námitek a otázek k funkčnosti TH jako rektifikační metody. Jsou zaváděny další pravidla sloužící podle autorů k potvrzení její funkčnosti. Největší zásluhu na novém otevření této otázky má Sepharial a jeho spolupracovník a nástupce E.Bailey.

OTÁZKY A ÚVAHY.

Proč je takový doslova boj o potvrzení funkčnosti TH? Je to dáno tím, že by byla ideální rektifikační metodou, pokud by její pravidlo o rovnosti ve vztahu mezi Lunou a Asc(Dsc)početí a narození platilo. V případě jejího potvrzení získáme exaktní čas narození. Bohužel není to tak jednoduché.

V této části se pokusím v rámci možností probrat základní body postupu použití TH.

Začnu hodnotou 273 dnů, která je brána jako střední hodnota délky těhotenství. Víme, že běžný postup gynekologa při stanovení délky těhotenství spočíval v tom, že spočítal datum narození jako 280 dní po prvním dni poslední menstruace. Vzhledem k tomu, že ovulace obvykle nastane 14 dní po prvním dnu menstruace je považována jako průměrná délka těhotenství doba 266 dní.

První jednoduchou variantou jak dospět ke střední hodnotě je vzít v úvahu medián, tedy průměrnou hodnotu:

$$(280 + 266) / 2 = 273$$

Nebo můžeme brát v úvahu symbolické vlastnosti čísel. Součet 273 nám dává 12, tedy počet znamení zvěrokruhu. Sedmička představuje počet planet včetně dvou světél. Výsledný součet čísla 273 je 3. Ke vzniku třetího, dítěte, jsou potřeba dva muž a žena. Podle starých mistrů v 7 měsíci těhotenství, které je podle nich pod vládou Luny je dítě v děloze kompletně rozvinuté, takže je předpoklad, že při narození v 7 měsíci bude žít i když s určitými komplikacemi. Sedmička je tedy středem. Pokud budeme přičítat krajní čísla dostaneme buď 9 nebo 10 což jsou měsíce udávané jako běžná a maximální délka těhotenství. Vidíme, že nám chybí číslo 8. Porod v 8 měsíci byl považován ve většině případů pro dítě smrtelný. Je to ovšem čistě hypotetická numerologická konstrukce se symbolickým významem. Obdobou je již dříve uvedený Egyptský trojúhelník.

My však hledáme jinou, astrologickou korespondenci, která je symbolizována Lunou. Její postavení a pohyb nám má stanovit vztah mezi počtím a narozením. Vzdálenost Luny od ascendentu v horoskopu narození nad nebo pod horizontem vymezuje počet dnů, které

musíme přidat nebo odebrat od průměrné doby. Jak tedy vznikla průměrná hodnota 273 dnů? Víme že siderický(hvězdný) cyklus měsíce nebo jinak řečeno jeho revoluce je 27,321661 dnů. Dále víme, že 9 kalendářních měsíců odpovídá téměř přesně 10 hvězdným otáčkám což odpovídá 273,21661 dnů nebo 273d 5h 11m 55s. Zde je zřejmá analogie, která byla převzata jako průměrná doba těhotenství, po zaokrouhlení na 273 dnů. Rozsah odchylky pak mohl být brán jako ekvivalent synodického měsíce(lunace) jehož střední hodnota je 29,530588 dnů, tedy po zaokrouhlení 30dní (+-15dní).

Stanovení dnů početí je potom velmi jednoduché. Maximální vzdálenost je 180° a představuje nám 15 dnů. 1° vzdálenosti Luny od Asc odpovídá tedy 2 hodinám a 12° nám dává rozdíl 1 dne.

Vzdálenost Luny od Asc (na ekliptice)ve stupních tedy násobíme 15 a podělíme 180.

Výsledkem je počet dnů, které musíme přičíst nebo odečíst podle výše uvedených pravidel od průměrného času 273 dnů. Tím získáme přibližný den početí. Dalším krokem je stanovení času početí. Tento výpočet je už poněkud obtížnější a neobejdeme se bez efemerid. Výsledek je pouze přibližný. Nebudu ho zde uvádět, protože ho v současnosti snadno nahradíme animací s použitím běžného astrologického programu. Postupnou iterací hledáme v okolí vypočteného data naplnění pravidla TH.

Jinou možností je vyjít z délky průměrného měsíce. Délka roku je 365,2425 dní. Z toho průměrný měsíc nám dává hodnotu 30,436875dnů a devět měsíců 273,931875 dnů. Tato hodnota se blíží spíše 274 dnům.

Obdobně lze přes synodický cyklus měsíce 29,530588 dnů pro devět měsíců získat 265,775292 dnů což je blízko průměrné doby těhotenství 266 dnů. Pokud přidáme a ubereme 15 dnů dostaneme se přibližně do rozmezí 251 až 281 dnů.

Je zřejmé, že pokud přistoupíme na to, že lunární revoluce je regulujícím prvkem cyklu těhotenství, je správnější vzít jako průměrnou dobu těhotenství uvedených 273,21661 dnů (273d 5h 11m 55s).

V souladu s tím je oprávněná i úvaha, že místo 15 dní vezmeme polovinu hvězdného cyklu , tedy 13,66083 dnů(13d 15h 51m 36s).

Tím dostaneme tři základní doby vymezující hranice délky těhotenství:

Krátkou	259d 13h 20m 19s
Střední	273d 5h 11m 55s
Dlouhou	286d 23h 34m 47s

Pokud se podíváme do historie zjistíme, že tyto úvahy se objevují už u Hephaistia, který uvádí tyto hodnoty(počítá ještě z rozmezím +-15 d):

Krátkou	258d 8h
Střední	273d 8h
Dlouhou	288d 8h

Al-Biruniho, který definuje jako střední délku těhotenství 273 d 5h.

U Kushyara Ibn Labbana najdeme tyto hodnoty:

Krátkou	259d 30h 20m
Střední	273d 5h 15m 38s
Dlouhou	286d 21h

Nebo v díle Antonia de Negro(Tractatus de infuze spermatis secundum Dominum Andalonem de Nigro de Ianua)(7), kde píše o názoru neznámého astrologa jménem Ester Catayus :

Krátkou	259d 9h 49m 30s
Střední	273d 1h 30m
Dlouhou	286d 17h 10m 30s

Eleutherios Zebelenos (XIV století)(13)(Rozmezí +- 15 d.)

Krátkou	259d 13h
Střední	273d 5h
Dlouhou	288d 8h

Odchyly od současných hodnot jsou dány výpočetními možnostmi v tehdejší době.

Všechny tyto výpočty nebo často zjednodušené tabulky byly dělány proto, aby bylo možno stanovit datum a čas početí podle vzdálenosti Luny od Asc v horoskopu narození. Co nejvíce se přiblížit skutečné hodnotě, která odpovídala zvolenému kritériu Luna početí = Asc(Dsc) narození. Tím se dostáváme k řadě dodnes neuspokojivě zodpovězených otázek.

Máme zde čas narození, který chceme pomocí TH rektifikovat. To znamená, že chceme získat určitý časový bod jehož použití nám umožňuje říct, že daný horoskop je funkční, zobrazuje události které nastaly a umožňuje predikci událostí budoucích. Jde tedy o jakýsi virtuální čas. Zároveň se opíráme o stejně virtuální čas početí, který nám má určit čas narození. Z tohoto hlediska je zřejmé, že bychom měli znát odpověď na dvě otázky:

- A) Co je čas narození?
- B) Co je čas početí?

Celá diskuze astrologů 19 a 20 století spočívala vlastně v zodpovězení těchto dvou otázek ve vzájemné souvislosti v součinnosti s pravidly TH. Kterému okamžiku odpovídá čas narození získaný TH v průběhu porodu a kterému okamžiku odpovídá čas od kterého je odvozován, tedy moment pro který zde používám termín početí?

Nejčastěji se uvádí, že čas zrození dítěte je dán jeho prvním nádechem. Jsou však i jiné názory. Pro příklad uvedu přehled daný z děl indických astrologů:

- 1) První nádech.
- 2) První křik.
- 3) Doba dotyku země.
- 4) Doba přecházení pupeční šňůry.
- 5) Doba odtoku plodové vody.
- 6) Doba, ve které začnou být viditelné některé části těla dítěte.
- 7) Doba kdy se objeví čelo dítěte.
- 8) Doba kdy se objeví hlavička dítěte.

Podle uznávané varianty se potom řídila celá astrologická škola. Z uvedeného výčtu je zřejmé, že narození dítěte je kontinuální postup a vytnutí toho správného okamžiku z astrologického hlediska není vůbec jednoduché a jednoznačné.

Stejně je to ovšem i z hlediska druhé otázky. Který okamžik zachycuje horoskop početí?

Je to chvíle kdy dojde k pohlavnímu styku a ejakulaci sperma do lůna jak praví aforismus 51 nebo je to čas kdy spermie pronikne do vajíčka či když se začne oplodněné vajíčko dělit?

Nebo je to úplně jiný okamžik? Například Margaret Millard(14) říká, že TH nemůže představovat žádnou fyzickou akci souhlasí více méně s názorem Alexandra Marra(15), že jde o dobu ovulace. Víme, že ovulace začíná většinou 13-14 den od prvního dne poslední menstruace. Vajíčko má ve vejcovodu 24 hodin na to, aby mohlo být oplodněno. Po 24 hodinách umírá a spouští se menstruace. K oplodnění tedy dochází ve vejcovodu a poté se oplodněné vajíčko(zygota) přesouvá do dělohy, kde se přibližně do 6 dní uhnízdí. Tento proces nás upozorňuje na jednu důležitou věc. Udává se, že spermie má průměrnou životnost až tři dny, některé prameny připouští až osm dnů. To znamená, že pokud pohlavní akt proběhl několik dnů před ovulací může stále dojít k oplodnění. Určujícím momentem je období ovulace. Takže můžeme konstatovat, že časové rozmezí může být 3(až 8)dni před až 1 den po ovulaci. Tuto okolnost musíme vzít v úvahu při zkoumání bodu, ke kterému se pravidla TH vztahují.

Doba soulože tedy nemusí být zároveň dobou početí.

Z tohoto krátkého přehledu vyplývá, že pokud nebudou tyto dvě základní otázky (A a B) uspokojivě vyřešeny bude problematické odpovědět i na tu třetí a to zda je TH účinná a použitelná pro rektifikaci horoskopu, to znamená zda existuje přesně definovaný vztah mezi astrologickým časem narození a časem početí charakterizovaný polohou Luny v horoskopu početí a narození.

Pokus o obecnou formulaci TH lze najít u ruského astrologa a matematika Vladimíra Gorbačeviče(16):

Postavení Luny v momentu narození musí mít nějaký aspekt s ascendentem momentu početí a postavení Luny v momentu početí musí mít nějaký aspekt s ascendentem momentu narození.

Zároveň dodává, že tento aspekt může být libovolný z harmonické řady. Protože je tato vazba velmi silná což je dáno tím, že obě události narození a početí jsou signifikovány stejnou planetou, převažují ve velké části případů aspekty konjunkce a opozice. Postupně si probereme řadu postupů jednotlivých astrologů a zhodnotíme tuto definici.

TECHNICKÉ OTÁZKY.

Vezmeme si samotnou Lunu. Máme ve výpočtu používat ekliptikální nebo skutečnou pozici Luny, to znamená i její šířku? V některých případech se může Luna jevit podle její polohy na ekliptice nad horizontem, ale skutečně je pod horizontem. Máme vycházet při stanovení vzdálenosti Luny z ekliptikálních hodnot nebo z RA nebo OA(OD). Dalším parametrem, který může velmi ovlivnit výpočet je zda použijeme geocentrický nebo topocentrický systém, to znamená zda zahrneme paralaxu Luny. Pokud budeme uvažovat topocentrický systém není od věci i otázka vlastního horizontu to znamená zahrnutí korekce na elipsoid země. Nemluvě o problému horizontu v polárních oblastech, kde se ekliptika neprotíná s horizontem. Musíme použít jako vztahnou čáru horizont? Byly dělány pokusy s osou MC-IC, Vertexem a Antivertexem, Východním bodem atp. O tom budeme mluvit u konkrétních autorů. Je potřeba relokace? V této otázce panuje shoda, ano relokace na místo početí je potřebná. Jak dlouho musí být žena v místě početí, aby relokace platila? Tuto otázku už nelze zodpovědět jednoznačně. Některé prameny uvádí 10 dní. Tato hodnota vychází ze symboliky dané tím, že 10dní koresponduje s 10 lunárními měsíci tedy dobou normálního těhotenství(1 měsíc = 1 den). Prakticky však můžeme uvažovat dobu 3 až 8 dní, tedy po dobu životnosti spermií.

Musí být aspekt mezi Lunou a Asc(Dsc) přesný nebo můžeme připustit určitý orbis? Někteří autoři udávají jako přípustný orbis 1° maximálně 3° , ale například Jayne $7,5^\circ$ (orbis pro konjunkci a opozici). Nebo máme uvažovat pouze znamení? Zajímavá je i otázka co se stane když je Luna početí v konjunkci s nějakou planetou v určitém orbisu. Ukazuje se, že Asc narození může odpovídat středobodu obou planet.

Původní pravidla neobsahovaly rozdělení na ubývající a narůstající Lunu. Toto pravidlo zavádí až Sepharial(17):

Pravidlo 3:

- a) Luna nativity přibývá je nad horizontem, Luna početí se rovná ASC nativity.
- b) Luna nativity přibývá je pod horizontem, Luna početí se rovná ASC nativity.
- c) Luna nativity ubývá je nad horizontem, Luna početí se rovná DSC nativity.
- d) Luna nativity ubývá je pod horizontem, Luna početí se rovná DSC nativity.

Spojením uvedených tří pravidel pak vzniká současná nečastěji uváděná varianta TH:

Poloha Luny početí se rovná poloze ascendentu(Dsc) narození.

Poloha Luny narození se rovná poloze ascendentu(Dsc) početí.

s tím, že

Luna nativity přibývá je nad horizontem, těhotenství bylo kratší než 273 dny, Luna početí se rovná ASC nativity.

Luna nativity přibývá je pod horizontem, těhotenství bylo delší než 273 dny, Luna početí se rovná ASC nativity.

Luna nativity ubývá je nad horizontem, těhotenství bylo delší než 273 dny, Luna početí se rovná DSC nativity.

Luna nativity ubývá je pod horizontem, těhotenství bylo kratší než 273 dny, Luna početí se rovná DSC nativity.

Další pravidla probereme u konkrétních astrologů. Je část pravidla 3 funkční? Je tedy nutné brát v potaz i fázi Luny? Lidová tradice nám říká o jiném vztahu když tvrdí, že existuje přímý vztah mezi fází Luny v době početí a narození. Tato tradice se nám přenesla do naší doby díky Proclově komentáři k Republice Platóna z daleké minulosti. Je zde řečeno, že fáze Luny při narození je v protifázi k fázi Luny při početí. Toto pravidlo se však naplňuje pouze někdy. Navíc zřejmě není zcela úplné. Je otázka zda by se nedalo rozšířit i na další čtvrti Luny.

Vztahuje se k němu výše uvedená věta u Valense?

Někteří astrologové užívají i antiscium nebo kontrantiscium Luny atd.

Další otázka, která nás zajímá je v jakém rozsahu můžeme TH použít k rektifikaci?

Výpočet TH funguje, protože je založen na nevyhnutelné korespondenci. Praktický rozsah použití se pohybuje v řádu desítek minut vzhledem k rychlosti pohybu Luny a Asc (Dsc).

Pokud je Asc(Dsc) ve znameních rychlého vzestupu, tak to může být rozsah kolem 30 minut.

U znamení pomalého vzestupu přibližně dvojnásobný. Toho si byli vědomi i staří astrologové(například Kushyar udává +- 30minut).

To, že TH občas nedávala očekávané výsledky vedlo řadu astrologů k hledání příčin a podle nich správného algoritmů, které by tento jev omezily.

Jednou z diskutovaných otázek byla otázka jaký vliv na výsledky má průběh porodu. Obecně se konstatuje, že pokud je porod normální dává TH spolehlivé výsledky. Pokud však dojde k narušení těhotenství nebo vlastního průběhu porodu dochází k častým odchylkám nebo

přímo k jejímu selhání. Za nejhorší je považován císařský řez, v tomto případě se všeobecně udává, že TH selhává. Druhou příčku zaujímá regulovaný porod, to znamená většinou použití chemie k vyvolání porodu. Použití kleští je považováno za nejmenší zlo. Je zde ovšem i otázka umělého oplodnění, situace, která v minulosti nebyla známá. Co se týče porodu v 7, 8 nebo 10 měsíci, tak tuto otázku už částečně řeší Hephaistio pro těhotenství dlouhé 7 měsíců kde udává střední dobu délky 176d 8h a kraje jsou +- 15 dní nebo později a komplexněji Al-Biruni jednoduchou úpravou střední doby:

7m	191d 6h
8m	218d 13h
9m	245d 21h
10m	273d 5h

A k tomu dodává, že podle vzdálenosti Luny od Asc pro každých $13^{\circ}11'$ vezmeme 1 den, pro každý stupeň $1 \frac{5}{6}h$ a pro každou minutu $1 \frac{5}{6}$ minuty času.

Tímto uzavírám stručný přehled historie a otázek kolem TH. V následující části si projdeme některé modifikace základního postupu, tak jak je navrhli různí astrologové v průběhu staletí. Na závěr se pak pokusím o konfrontaci jednotlivých variant na příkladech a zodpovězení základní otázky zda je TH vhodná k rektifikaci času narození a pokud ano, tak za jakých podmínek.

V Brně 02.12.2013

Ing.Petr Radek